

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročninó sprejema upravníštvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravníštvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

LETIGRAMI.

Trst 6. Na zadnji procesiji pri sv. Jakobu je bilo vse »Piccolovo« uredništvo prisotno in je unisono konstatiralo, da ne bo nobeden od Slovencev radi slovenske zastave »ferdaman«.

Trst 7. (Priv.) Znani podlistek: »Izlet v Benetke«, ki ga je prinesla prošti mesec Edinost, je tako uplival na uredništvo tega lista, da je odločilo tudi ono napraviti en izlet v Benetke in to in corpore. Izletnikom na čelu bo Gregorovička.

Trst 9. V včerajšnjem mestnem svetu je bilo burno razpravljanje glede »zelenega hriba«. Venezian je predlagal naj se umesti v zeleni hrib: »komisijo za tržaški vodovod; Spadoni je bil za italjansko univerzo; Rasković pa je predlagal naj se da vprašavno poslopje slovenskim društvom.

Dunaj 10. (P. B.) Včeraj je bila seja v ministerstvu; na dnevnem redu je bilo razpravljanje, kedaj bo zopet seja.

Praga 9. (K. B.) Dr. Pacák ni hotel sprejeti računa, ki ga je dobil v poravnanje stroškov glede razbitih klopi v parlamentu, ker je bil sestavljen na nemškem jeziku!

Belgrad 2. (K. B.) Še 22. julja ni Aleksander vedel bi li se zaročil ali ne.

Ko pa je dobil od Mlana glas, da se poslednji ne vrne več v Srbijo v slučaju njegove zaroke, se je Aleksander takoj odločil za — poroko.

Belgrad 2. (K. B.) Ker je kralj Aleksander dobil uže toliko »korbe«, je bil nazadnje tako zdvojen, da se je oženil — iz ljubezni.

Peking (od $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{8}$?) Evropejske vlasti so odločile da vprašajo »eiganko«, da li so še živi Evropejci v Pekingu?

Gorica 2. avgusta 1900. »Velodromo Excelsior« je na prodaj. Kupiti ga namerava grof Alfredovič in ga spremeniti v divji afriški »gozd« v katerem bo redil leoparda, tigre in jednako zverinjač, da mu ne bode treba hoditi vsako leto v Afriko na lov. Na način prihranjeni denar daroval bo za ustanovitev nove »elite čitalnice« in »katoliškega« Sokola.

Gorica 2. avgusta 1900. Vs'ed smrti Humberta prepovedal je goriški magistrat vsem godbam svirati v mestu. Vsled te prepovedi je danes zjut. vojaška godba spremlja joča polk k vajam, igrala »žalostinke« kakor n. pr. »Radeekijevo koračnico« »Wüzburgerje in ono tužno »Hoch Habsburg« itd. Skoro vsem neodrešencem je pri teh žalnih glasovih sree žalosti popokalo. Zakaj? lahko se ugane. Oh žalost nad vse žalosti!

Lavkokraljevčan.

Iz Pekinga.

Najnovejša in jasna poročila.

Prince Tuan je umoril cesarico-udovo. Cesarica besna radi tega zločina, je dala obesiti vse poslanike.

Obešeni poslaniki se upirajo v smrtnem strahu kitajskim četam.

Angleški poslanik, ki je bil včeraj ubit, je protestiral v Tsung-li Jamen-u zoper tako postopanje.

Li-Hung-Čang je šel v Peking in radi tega noče oditi iz Šanghaja.

Admiral Seymour je uničil Kitajce; ti so ga pa sedaj zaprli v Peking in ga ne pustè yun.

Obglavljeni Kitajci so prosili, da jih pomiloste; cesarica jim je to obljubila. Zastrupljena cesarica pojde na potovanje; ubiti princ Tuan se brani, da bi jo spremljal.

V reki Pei-ho sploh ni več vode in vender so šle evropejske vlasti v tej vročini na led! —

Kako skrivno misel so imeli Angleži v početku kitajske akeije?

Mislili in študirali so, kako bi uti-hotapili svojega generala Bullerja na čelo — kitajskim četam!

Čudno je.

1. Da se Slovenci radi pričkamo;
 2. Da smo tako trmastí;
 3. Da svojih grehov ne vidimo, ampak le tuje;
 4. Da Slovence ne more videti Slovenca, ptujca pa lahko;
- ... smo zdravi, če se ne kregamo.

Čudno bi bilo.

1. Če bi bil na Kranjskem kedaj mir;
2. Če bi bil dr. Tavčar urednik »Slovenec«;
3. Če bi na Kranjskem ne bilo nobenega liberalca in klerikaleca, ampak pametni ljudje;

8. Če bi »Brivec« se prestavil v Ljubljano, ker bi imel vedno dela čez glavo; hudo bi pa bilo zauj, če bi postal klerikalec ali liberallec. Tako vsaj vemo, da ni on nihče izmed teh dveh, ampak normalno razpoložen človek;

5. Ako bi se liberallec duhovniku odkril.

Čudno bi ne bilo.

1. Ako bi človek na Kranjskem vso vero zgubil;

2. Ako bi se začeli Kranjski klerikalec in liberalci po ulicah pretepati;

3. Če bi na Kranjskem nastal prevrat in bi naposled Nemci požrli obe slovenski stranki;

4. Ako iz kineske vojne postane svetovna vojna.

Muhe.

Kdor je proti kurupeiji na volitvah, ta je tudi proti — volji naroda.

»dr. Hortis.«

Ako je gospod Bog mogel napraviti iz nič ves svet, zakaj ne bi mogel napraviti iz človeka, ki ni nič — deputata?

»Banelli.«

»Ak' so pisar postati želje tvoje,
Moj zlati uk poslušaj in zastopi,
Zapiši trdno ga v možgane svoje!«

»Levee.«

Kdor sebe biča, napravi Bogu dopadajoče delo; kdor drugega biča — je lump;

PODLISTEK.

Umetniški kavijar.

Velike ideje in kužne bolezni nastopajo sporadično, zdaj tu zdaj tam; docela zatreti jih ne moreš. Tako je bilo z revolucijonarno mislijo leta 1848., tako je šlo Lucheni-Brescija in tovarišev — in tako z navdušenjem Slovencev, zlasti pa še Slovenk za — godbo. Minole spomladi so v Trstu nekatere starejše in mlajše device kar norele za »svežim mladim telesom« gibčnega Kubelika; po noči so pritiskale na svoja gola prsa rokavice, katerih se je dotaknila njegova mojsterska roka, a po dne so sanjale odprtih oči, kakor pitomni zajci — o njem, o Kubeliku. Zlagale so navdušene panegirike na mladega, lepega mojstra ter se čutile sila razžaljene, ako uredništva slovenskih listov niso znala dovolj ceniti vrednosti izlivov njihovih navdušenih src.

jaz ljubim svojega bližnjega, kakor samega sebe, torej če njega bičam, napravim Bogu dopadajoče delo!«

Obraz mili

Tvoj po sili

Vedno mi je pred očmi...

»don Antonio z Opčin.«

Moj up je šel po vodi!

»Transvaal.«

Saj vem, da mora umret'

In iti vsak k pokoju!

»avstr. parlament.«

Vun ž njima, vun ž njima, ne mara-
rama jih več!

»Bokserji.«

Valjhun, sin Kajtimirov boj krvavi,
že dolga bijo za krščansko vero...

»Evropa.«

Ven plane z' plamena

Svitlobo obdan,

Slovečga imena

Ptič Fenis na dan!

»Centrifuga.«

Al' še misliš name...«

»Povž.«

Kolesar pred Brdskim sodiščem.

Sodnik: Z kaj tožite Vi tega moža?

Kolesar: Zato ker me je njegov pes-

popadel in potegnil iz kolesa, da sem se močno poškodoval.

Sodnik praša kmeta: Ali je res, da je Vaš pes tega gospoda popadel?

Kmet: Ne gospod, do sedaj že ni nobena ugriznil.

Sodnik kolesarju: Torej gospod kolesar ste že opravili, če vas je pes sperva popadel, še ni dokazano da pes popada — idite z Bogom!

Zaljubljeno pismo.

koloporivateljnega kluba »Povž.«

Draga moja okrogla Mica! Ti *kugljische* mojega srca! Ti *ventil* moje duše! Ti *zvonec* moje sreče! V *hitrem tempu* si osvojila mojo srčno *pumpo*, postala si *os* vseh mojih misli in krmilo mojega nagnjenja do Tebe! Ti so *kolo* mojega časa! Ti si moja *svetiljka*, moj *cilj*! Dah Tvoje duše napenja mojo *pneumatiko*! Ti daješ olja moji hitrosti, s katero k Tebi *gonim*! Ako sem pri Tebi, Ti si neraztržna veriga mojega bivstva, gotova *zavora* mojega odhoda! V tebi gledam jaz stabilno *moderno kolo* svoje bodočnosti! Tvoja prisotnost *ponikluje* mojo dušo, a Tvoja odsodnost mi jo *lakira* s črnim *lakom* žalosti! Tvoje roke me objemajo kakor kak *patentovani angleški* ključ in zato ti hočem biti jaz obrana proti vsakemu *blatu*! Naša ljubezen je »*gumikit*«, ki nas veže za večno...

Vedno Tvoj *hitri* »Povž«.

Tukaj, 50000 km. od lune!

Sedaj, ko se je v Ljubljani pojavilo zopet neukročeno navdušenje za godbo — za harpe — so se razmere, hvala Bogu, že spremenile mnogo na boljše. Prijatelji in prijateljice takih koncertov, tajno zasebnih duetov in javnih tercetov in kvartetov (3 moški s spremljevanjem jedne ženske — ženska kapelnik) pod nadzorstvom matere umetničine — taki prijatelji godbe so, hvala Bogu, našli glasilo, v katerem lahko pojejo slavo svojim instrumentom, kolikor jim drago: najeli so si »Slovenski Narod« pod črto, vsak teden enkrat, — in že čujemo veselo vest, da bode navedeni list, ker je moralnemu »Caviaru« prepovedan prevoz iz Judimpešte, po rovem letu nosil (po vzgledu »Delavee«-»Rdeči Prapor«) naslov »Slovenski Narod — Kavijar«.

Čestitamo!

Te skrivnosti, pri moji veri, niso zestate na mojem zeljuiku, nego posnel sem jih iz zasebnih pisem, lastnih in tujih, kar danda-

nes, v času Röntgenovih žarkov, ni prav nobena umetnost. Nepošteno pa tudi ne more biti; saj delajo tako tudi drugi, priznani člani umetniškega društva, slavni pisatelji, ki so pa bili primorani zlesti na polje humorja, ker jim je cenzor »pri Suzani« popravljial neke somatološke malenkosti. Pa ne da bi mislili na g. Govekarja, ki se še — ni izpisal, nego je le dobil še finejše živce — posebno enega — odkar mu stoji na strani Gregorič ali Gregorovič, če se ne motim. Par nobile fratrum, po slovenski: fletkan parček!

Slišal sem namreč, da je g. Govekar v podlistku v pasjih dneih — uporabil neko zasebno pismo pisateljice »Izleta v Benetke«, kateri zamerim le to, da ne more držati jezika za zobmi nego reče »to je za nič« ako je za nič, in »to je podlo«, ako je zares podlo.

G. Govekar, ker smo že pri njem, je resnično prav »misterij«. Pisateljici »izleta

Kako je trebanjski „Paradel“

lončen bajs plačal.

(Po resnični dogodbi pripoveduje ribniški rešetar).

Njelužu sem kruašujo s' skledami, lonci, kuazicami, latueam s mudli zje (za) šarkel al pa potvico pječ, najkaj tjegelnu zje dekleta in sjevaj dje tjūdi najkaj djudele zje otroke, dje se k' ter mater prikūpim. Pualej s'm zječev pa prjemišljat v kak' kraj bjo zjeviv dje bi blu bolš; — karmi v glavo pade Trajbi. Gaspūd »Brivec«, kaj ne dje njevajste zje Trajbi, lje počakte. Vam buam pa jest povajdav. Trajbi je glih tam kuaker sa tista gospa doma k' so zdaj nje Rakeku, ki se jim prav pr Šebenikarjevih, pa saj zlaž' zjestopte, če Vam povajm, katera gospa so tu: tu so tista gospa vajste k tistga našga rješetarja tako ejerklajo. Lani o svečnici k'je šu domu iz obžirunge so m' dal an vjalk kos potvice, k' je biv tako mastan dje se kar edila mast, s žje, saj še dabru, dje se m'naj kaj primrlo k naj vajen tako mstnu ist.

Zjepregu s'm švoreca, pa šu pruti Trajbij. Prajd naj s'm n'č abžirov kuaker nje »Podgabram«. Vajste gaspūd Brivec tam sa tūd ana duabra gspa k sje j'm prav pr Jerajov., dama so pa s Zgrasjupla. Koščakova Pjapeca, k'pili so vod mjene vjeliško ruabe, — od tam sem jo pa prfural v dvajeh vūrah v Trajbij.

Ku pjelam prut Trajbij, kar m' pride ana čuatasta kruata nje pruti, ki so mu rakli »Puaradel«, kar zjekriči nad m'noj Podlipee al s' prpjajlov luančen bajs? Jast pa sem zljajpa rjeku, le anmalu počakaj dje ga buava umirila. Rajs se ustavi, jast s'm

v Benetke, nasproti se opravičuje, češ da gica. Gregorović ni mislila tako hudo, da je ni žalila in ni mogla žaliti osebno, a v isti hip je v »pasjih dneih« šel še dalje s svojim »humorjem«...

Vrgel se je z hvalevredno vnemo na »razglašene harpe«, na kavalirske branitelje natoleevane dekliske poštenosti in na »Brivec«. Dovolil je, da je Kašprl Krišpinovič prezentiral v sobotnem ričetu slovenskemu narodu krasen »Flohtheater«: z odrom na »Brivčevi« bradi. Ta »Kašprltheater« je tako originalen, da človek, ki je mislil, da ima »humor« svojo mejo tam, kjer pričenjajo žalostni pojavi, ki se imenujejo zločini, in je bil užaljen zaradi »izpitane babie« na Primorskem, — docela pozabi na to netaktuost ter se končno veseli, da fant pozna tudi nemške klasike. Seveda: »similis similibus gaudet«, t. j. en klasik se veseli drugega.

G. Govekar je ravnal popolnoma prav,

mu pa z gajžlo tako pripjalov dje je kar v lift poskuaču, — nad m'noj je zječev pa kričat: »Lje počakaj ti preteto Podlipšče, ti buam vže ano njeredu,« — jast s'm si pa mislu, — kaj bua ano tako šantovo kruatišče njeredlo. Ku pridem v vas, vuz sem zjepjalov kuaker po navadi k Vrben, švoreca odprežem in rjezkomatam, pa ga sžjanem nja tratioo pasti, jest sem pa ruabe njebrav pa sem šu po hišah obžirat, kar sm večkrat njeredu; bio j: preceev duaber kšeft. Pruti mraki grem po švoreca pa ga najsm mnagu n'kir naji, samo an bajv (bel) se jo še pasu, iščem, iščem švoreca, pa le n'kir naj. Grem do šimelna pa mje gleda, mislu sm s, glih tak si v glavo ku muj švore pa vender le najsi, k si šimel. Kar mi pade v glavo dje s'm zječev klicati: »Na, na švore na!« Nje tu klicaje je pa šimel k mjeni pršu, gledam, gledam, kar so se m' oči odprle, dje sm' zjemirkau dje je muj švore s zvapnam nještihan in zje šimelna strjen; ka se domislim dje je Puaradel švoreca prebajlu, zje lončen bajs ku sm mu ga biv vmāru.

Kaj sm tu, švoreca sem oprav. Pualej drug dan sm šu pa nje peerik v Grad. Bli so jako an hud gaspud zje sodnika k so jim rakli lontruat, pisali so se pa zje Ogrinea, zje briča so bli pa tūd an hud gaspud iz Kuačevja doma k so jim rakli Pajče.

Ku stopim prod kancelijo sjevaj se odkrijem, potrkam na vrata, kar zjeslišim ano besajdo k se je aden najkaj zjerečav, nje vajm kaj je rāku, nje tu pa kar vrata odprem — v kancelijo stopim pa rjačem:

da se je obesil na humoristično vejo slovenske književnosti, to pa iz več vzrokov. Prvič je jako lahko pisati »humoristične« feljtone à la »Narod«. Podčrtaj si med tednom najpregnantnejše škandale, katerih ima »Narod« vedno cel zaklad, pomešaj v petek vse skupaj v velikem koritu, in evo: »Narodovi« čitatelji imajo v soboto tečno večerjo, za kazen, ker se prošli petek nis postili. Seveda je treba še izmisliti duhovit psevdonim in potegniti honorar v znesku dveh goldinarjev, kar pa je postranska stvar. Drugič je pa tako delovanje sila hvalevredno, ker prija »Narodovemu« publiku, in »mi pišemo tako, kakor čitateljem ugaja«... to se pravi tako: kakor jih najbolj vzgajamo za — bordelj.

Le v tem je zadnjič grešil »Narodov« podlistkar, da je tistim bolham odkazal tako težavno nalogo sokolskih vaj v gosti »Brivčevi« bradi. Nedolžnim živalicam ob »pasjih dneih« odkazovati tako težavne

»Dober dan gaspūd lontruat«! Kar se oglasjo: »Bog daj, no, no, kaj pa vi Podlipee ste nam nove ruabe pripeljali kaj ne, prov, prov, saj nam tako ženske naankrat pesodo potovčėjo. — (jaz sm s pa mislu, prov je saj imamo še glino in dajlat je znamo) no kaj s zanga pomajna stje pa prš'l k mjeni, kaj buate povajdal?« Nje tu sm zječeu pa pravt: »Una čuatasta kruata od Paradlna je mujga švoreca s vapnam nještihov tako dje je biv šim'l pualej«. Gaspud so sje n'e tu pa hdu rjezjezil in rakli »ti preteti Paradel je pa uže spjet ano faj njeredu, du fermaledaj teifel du,« ka zjekrč.d so prut vrāmi, ger Pajče! Nje tu se je pa oglasu aden tam v anim kuatu; prefjalen ger lontruat. Nje tu je pa priecej pršu, — gaspud lontruat so m' pa rjakl po najmško dje naj grie precej po Paradlna.

Nje čakava dovgu ka prideta gospud brčar. Pajče, pa čuata Paradel, un zje unim, sjevajda Paradel njepraj; pa sje stopa prad gaspūda lontruata k so precej rakli: No, Jožek Paradov kaj s pa spiet za anga zcludja ušpilav? On je pa odgovūru dje nč, njane je pa grdu pogljedav, nje tu so pa gaspūd lontruat zjeklicat: »Ger Skul kumens«, kar pride an gaspūd z anim gusjim pjeresam zje ušesi pa sje vsu njeravnost zje mizo pa čakav kaj dje bua, pa najkaj Puaradlnu kazav kuaker tjepst. — Čaz an eajt pa zakrčijo gaspūd lontruat njed Paradlnam: »Kaku se pišeš grdoba grda«, on pa naj nič zjemeru ka adgavūru je: »Jožek Gutman«, gaspūd so pa rakl glih njerobe, zdaj pa povaj kaj si za anga zcludja

uloge, to je toliko, kakor trpinčiti živali. Prepričan sem, da so same poskakale z brade, še predenj jih je »Brivec« pobral in pometal na vrlega Ahasvera — pardon, v kalno Ljubljano.

Pa tudi »Brivec« samemu dela veliko krivico. Natovoril mu je preveč česna in čebule; siromak jo je komaj privlekel v Trst. Te »peze« ne odvagata niti tista dva litra vina, ki jih je Ahasver žrtvoval od svoje nagrade za svoje rekognosciranje — tam pri Lasniku.

G. Govekar in prijatelj mu ter zvesti poročevalec Ahasver, to sta dva »misterija.« Saj me menda G. Govekar ne bo tožil zaradi tega izraza. Besede »Misterij« se on namreč boji, kakor vrag sv. križa. Le poslušajte! Neki hrvatski list je prinesel pravično oceno »Misterija«. A g. Govekar (naj nam ne zameri, da se ravnamo po njegovem receptu ter citiramo zasebna pisma!) je pisal uredništvu tega lista: »kako za Boga more

njeredu z Podlipčevim kuajem? Nje tu je pa adgavūru: »Saj je uže ta preteti Podlipce počevkav, še več ku je raj«. — Nje tu so pa rakl gaspūd lontruat: Ger Skul šrajbns urtl«, gaspūd lontruat so pravli, gaspūd Skul so pa pisal taku dje je gusnik kar škripav pua papirji; gaspūd Pajče so pa pr Puaradlni stal pa sua se taku držal kub se n'mau smijal. — Ku so gaspūd lontruat zgovurli bjesajdo »evaneg štraihen«, s'm s pa mislu zdaj ga buada pa nještrihal kuaker je on mujga švoreca nještrihov.

Gledav sm postran nje Puaradlna pa sm vidu, dje se je ranku tresu, gaspūd Pajče so sje pa smjal. Gaspūd Skul so njehal pisat pa natresli sa tisto šrifto z ano čarno sipo, puakaj so jo dali pa gaspūdu lontruatu, kso zječeli priecej pravil dje je suadba. Kaj so od kraja pravli njevajm, tu še vajm, dje so rekh: »Gutman Jože puo domače Puaradel, buo zjetu k'je z Podlipčevega švoreca šimelna štūru, duabi dvajset palie.« Puaradal je zječev pruasit gaspūda lontruata, dje bi m'jih šenkal, so pa rekli dje jih nič nje rajtajo. Pualej so pa rekli gaspūd Pajče, če imate lajskovo mast duama prpravlano, taku ga kar priecej nještrihajte s žnō: gaspūd Pajče so pa rakl: »No Juažik le pojva«. Pa sta šla dual nje urlabo, jest sem šu pa sam, nje urlab, sem se pa zjen fajlar vstopu dje sem gledav.

Gaspūd Pajče so prujasl ano butaro leskovk pa so zjevplil: »Jožek vzjam tist' le stov pa se naj vleži!« Puaradel je zvez stov pa je rjeku: »Kuaku čem se vleč po dougem al puacis. Gaspūd Pajče so palco zbiral pa so djali: »Ferfluhten kjarl saj vajš kaku si sje biv v zadnjič«. Puaradl

pisati simpatično o Zofki Kveder?...« Literarni sindikat ljubljanski razteza svoje mreže že čez meje naše srčne ožje domovine...

Taka pisma dandanes niso nič novega. Tudi slaven epik, ki pa je pogorel na odru, se je zgražal nad oceno svojih »dram« v nekem hrvatskem listu, češ, da so mu to klofuto gotovo dali »kranjski nevoščljivi«, dočim je oceno bil napisal hrvatski umetnik in pisatelj. Je že tako. Najgrše pa je postopal oni hrvatski književnik, ki našega Homerja v kljub vročim prošnjam ni hotel — oprati.

Morda bi dotičnik to storil ako bi mu obljubil kako nagrado kakor »Brivec« onemu ki bi pritral v Trst Grigorovića: poln koš »Brivec«, »Misterijev« in »izletov v Benetke.« Za Boga, naj gospoda pri »Slov. Narodu« Tržačanom ne zamerijo, ako raz-

se ulježe na stov. Pajče so zječeli pa mazati pa taku pretjetu puā tistih irbah, dje je kar puakalu. Pri vsakm štrih se je pošlatav če ima še irhe njeseb. Ku sua Pajče njihal Puaradl pa naj tu ustati priecej. Pajče so djali: »Jožek zdaj pa vstani!« On pa naj uatu, sje je kar zjerežav pa djav: »Gaspūd lontruat so rjaki, da jih bo dvajset, zdaj jih je pa le devetnajst, še ana mora bit' jast vam tūd nič nje šenkam«. K so mu še ano prmazal, je ustov pa djav: »Gaspūd Pajče pa še drugbat«, pa je šu. Jest sem se z jef'jarjem smjav pa sem djav: »Zdaj vidiš kruata kūlku košta Podlipčov luančen bajs, saj s ga priecej duabro plačav, najš nē dovžan ostav«.

Franel z Dobrniča.

Natečaj.

Pri novo ustanovljeni davkariji za pobiranje plače poljskemu čuvaju v Oželjanu pri Gorici, je popolniti dosedaj še prazno mesto preglednika z letno plačo »prosti lov kušearjev in gosenie« prosilei za to sposobni naj naslovijo svoje prošnje na g. Hinko Piškotin v Kebrovem gradu. Prednost do te službe imajo oni, ki so z grbo obdarovani in morda slepi na eno oko.

Krvavo stegno,
načelnik.

Na dan velike žalosti

Kjer je vse žalostno, mora biti žalosten tudi Brivec. Šel je torej tudi on mej nešteto množico, ki je z Rrdečega trga jokala za nekim kipom, katerega so bili postavili na vodnjak, a so ga morali potem

pisujejo tako neznatne nagrade. Mi bi plačali tudi v drugi veljavi ali vrednosti, n. pr. kakor plačujejo gledališke umetnice v Ljubljani poduk v slovenščini, če bi vedeli, kdo nam pritira Gregorovića, ali moški ali ženska. Tisti »contant« je baje zelo tečen ter zaleže tri četrt leta, če se ne zgodi kaka nesreča, o kateri bi trebalo poklicati g. dr. Gregoriča.

Sicer pa Tržačani niso iskali in ne iščejo Grigorovića, vsaj v Ljubljani ne. »Wozu denn in die Ferne schweifen: das Gute liegt so nah!«

Ljubljanskemu sindikatu pa svetujem, naj pušča »Brivec« pri miru, če bi ga še tako mikala njegova zares lepa brada, da bi jo malo »pocukal«. Der Wahn-da ist kurz, die Reu' — dürfte lang sein.

Castor.

nesti na policijo.

Včeraj pa je »Brivec« tlačil svoje kosti in svoje škarje med množico pred cerkvijo sv. Antona novega. In mrgolelo mu je pred očmi; pravili so, da je vse črno-žalostno, njemu pa se je zdelo, da je vse rdeče-iredentarsko. Skoro bi bil verjel onim, ki so hoteli vedeti, da smo že v Rimu, ali nekaj uniform je bil vmes, ki so prilivale v veliko morje — žalosti, in te so se zdele, kakor da so — avstrijske!! Torej — kje smo?! Ali smo, ali nismo? Revež Brivec ne bo spal radi tega vprašanja, ko bodo sedaj po ulicah žalostni Italijani iskali — patrijotične Avstrijce ter vikali novemu kralju Vittoriju!

Štambur in Ribničan,

V Kandiji pri Novem mestu, v gostilni pri »Štamburju«; dobi se dobro, jest in pijača, zato naj vsem se priporoča.

Tjekaj jih — tud več zahaja, bod naj iz Ribnice, al drug'ga kraja, znano skoraj po Dolenskim je, da »Pepe« vgaja burke l'pé.

Pride kmet z ribn'ske doline usede se na trdo klop; »Uačka dajte kuas svinine, trajba vže bua kaj zje zuab«.

Smeje se Pepe, ko prinese, bile same so kosti. —

»Pepe, rajžte vi majst mjane, nje morem k me ruaka buali.

Štambur ciguli ino rejže, pa ne odrejže nikiri nič; jezi se, — da babi vražji, vrajmal se je, vpervič.

Okrožnik vzame ino teče, v kuh'njo de se, vse kadī, — lepi kos nazaj prinese, da koščice viditi ni.

»Štambur! zdaj pa poglejte, muaja ruaka zdrava je — vajste tako, se vže rajže k zravni ni koščice«.

To je Pepetu v eksempelj, da bode vedel zanaprej — da vsaki Ribničan ni telpel, ak bil vže kateri je kadaj.

Veritā.

Nedolžen Skopuh.

To bil skopuh'vam je naš stari Vidov Luka,
še nikdar niti kaplje ni pokusil vina,
izdajati denar, to bila zanj je muka,
Pomagala mu v tem je stara Tina.
Zato pa znam po fari je bil ko bogataš
ni v tem ga prekašal še niti Grohov Blaž.

Za lakomnika vse ga ljudstvo je držalo,
obres'i tirjal namreč vedno je visoke,
vsmiljenja srce mu ni nikdar poznalo,
saj vedno ljudstvu rane sekal je globoke;
prej kmet bogat nekteri je bil še naš vaščan
če v pest je prišel njemu, postal je vbog seljan. —

Ker zdaj ljudi neusmiljeno odira,
— to pričala je vsem že marsikaka zgodba —
po smrti da imel ne bo on nikdar mira,
med našim ljudstvom širi se splošna sodba:
Da Luka Vidov nikdar ne pride v sveti raj,
da vse skopuhe vzame rad pekleuski zmaj.

Nek' dan je glas napočil po vsej širnej fari,
da ni med živim več tega-le skopuha;
da grozne smrti vmrl je Vidov Luka stari,
da vrag za vrat drži že tega požeruha,
in ko se je razširil povsod ta strašni glas,
v strahu in treptu je bila cela vas. —

In res, raznesla se je strašna govorica:
da stari Luka straši in se prikazuje,
da stara Urša ga je vid'la, kak se vica,
da grešnik velik bil je — Bog ga zdaj kaznuje..
V sobah gornjih vedno, da grozno ropota,
in razven deklet Micke boji se vas vsa. —

Pri župniku se dolgo je posvetovalo,
kako bi svojci rešili se tega strica,
da ne bi njega vedno v hišo gnalo,
da mir imeli bi, ker v hiši on se vica...
Miru ni skoraj nikdar, ker straši celo noč,
Posebno v podstrešju, da ima hudo moč...

Gospod je župnik vedno bil mož vrlo čeden,
zastonj je dajal ljudstvu dobre svete,
v tem ga zares prekašal ni nobeden,
lepo učil je »ovce svoje« zanj vnete:
tud' tam je danes resno in vestno svetoval,
naj plačajo za »maše«, katere bo on bral.

In svojci so se svetu župnika vdali,
pri fari drugo jutro močno so zvonili,
in župnik za pokoj so mašo brali,
a verniki za njega dušo so molili:
da pa bi mir še večji, dobil ta strašni duh,
so svojci za uboge še spekii beli kruh. —

Strahotnežem pa sladko se smejal je nekdo,
kateri je bil kriv v vasi vsega straha.
Nek' hlapec ljubil deklo Vidovo je mlado,
v podstrešje hodil kjer je spala Micka plaha.
To vsacega prestraši če tudi je junak,
da Luka vmrli straši, to misli resno vsak.

Tovarišu povedal je da vsem se blodi,
da vedno on k sosedu k ljubici zahaja,
in iz stopinj njegovih splošno da se sodi,
da skopi vmrli Luka iz večnosti prihaja;
ko se je pa raznesel povsod ta novi glas,
pomirila se kmal' je ta babja plašna vas. —

Kevc.

Neža: Pje, Janez, to ti povem, če boš nam gnes pà žüpo presola. Bog ti pomage! Zefo 'ki je bla pred meno tvoja kühareca, si te'ko jezija, ka se je šla sežigat; pri meni pa tega neš doživa. Ja rajši tebe vržan v šparherd, pa še tote poglavce gor.

Janez: No, no, nič ne bodi hüda, sé bo žüpa dobra, še bojša, kak te, kda sva jo za gospoda škofa kühala

Evropejski koncert v Kini.

To je evropejski »koncert« okolo — kitajske mize. Ali nekam kisló se že sedaj drže. Prav mogoče je, da začnejo jeden drugemu loputati po glavi z instrumenti tega disharmoniranega koncerta. Najboljglasen bombardon v tem koncertu je nemška pikelhauba; samó gleda naj, da jo vroči kitajski čaj prav temeljito ne razštima. Ob taki godbi pa bo Kitajec plesal — od veselja.

DOPISI.

Iz Šmartna p. Litiji Gotovo ste že brali pred davim časom v »Briveu«, kako je naš oče »Čofek« spisal delavske bukvice, Ker so mu barantija z konji ni ponesla, jo je opustil in poprijel se nekaj bolj poštenega namreč: loviti cigane, kar se mu je tudi izvrstno posrečilo. Kmalo jih nekaj dobil in zaperl v svojo kejšo (z rimelnom zagrajeno utico.) Bil pa so bolj bistri ko on, zato so mu delali kudo preglavico. Komaj se je bil oddalil pet korakov od njih že je bil eigan zunaj; ko tega potisne nazaj bil je na drugi strani zopet drugi na zraku, eden zlezel mu je med nogami na plan; to se je ponavljalo dve do tri ure. Ker le ni mogel vse strahovati in bil že ves spehan, začel je klicati in vpiti na pomoč. Hitro mu priteče njegova boljša polovica pomagat z metlo in škafom vode na glavi. »Brž, brž, Katerec, da ne nidejo, daj vodo«, res mu je jo dala; spodtakne se na pragu in plosk cel škaf vode na očeta Cofka. »O ti ferderbana baba, cigane polivaj ne mene;« izpuli ji metlo iz rok in čof, čof, po Katerei in po eiganih to je bil smeh, da je vsacega trebuh bolel, ki je to videl. Marsikateri bi plačal rad dve kroni, da bi se predstava še enkrat vršila. On pa se je le jezil in če bi mu dal tudi 50 kron ne gre več cigane loviti. Tudi ta se mu ni posrečila. Naš očka ima tudi navado, da prav rad daje dobre svete in prebira ljudem različne opise; prinesel je neki sluga prebrat pismo, lepo slovensko pisavo, Cofek obrača in obrača, »saj hu-liča znam vendar dober nemšk brat, tega pa ne spravim skup« in in bolj ko mu je sluga pripovedoval, da je pisano slovenski, bolj je trdil, da je nemški. Konečno sta se skregala in odšla.

Tebe Brivec ima posebno rad, zato ti ga priporočim, da ga lepo potaložiš in osnažiš.

Cofkoljubljenec

Divim se...

Ležim pod zelenim hrastom in občudujem prirodo...
 Okolu se širi dober vonj...
 Divim se prirodi!...
 Teški oblaki se zibljejo trudno in leno nad menoj.
 Oblak se meša z oblakom.
 Krasni prizori!
 Debela kaplja mi pade na — nos!
 Skočim na pete!
 Proklete tice — — — —
 Nikoli nisem več občudoval prirodo!

Pogovori.

France: V katerem okrajnem glavarstvu imajo psi največo prostost?

Jože: Na Kamniškem.

France: Zakaj?

Jože: Za časa Fridrihovega vladanja imam veliko dokazov.

France: Saj je Fridrih sedaj v Novem mestu.

Jože: Torej bodo pa ondi imeli največo prostost.

Jako pikantno.

Neka žaba je začela regljati in upiti sedaj v pasjih dnevih. In to je tista, ki se je bila nekoč tako napihnila, da noben drugi ni sposobnejši za župana kakor ona, tudi je bila ta žaba že trikrat voljena v starešinstvo, katero se pa ni potrdilo.

Ta žaba veste je sicer močna, če tudi večkrat boleha. Ona je pripravna tudi za vožnjo, kakor je na Kitajskem v modi, namreč, da vozi s posebno ekvipažo osebe v bližnje mesto pa ne zastoj ampak za dobro plačo.

Rak.

Rim. Nocoj došla brzojavka tržaških poslancev s prošnjo, naj se počaka s kronanjem novega kralja, ker so isti še na poti! —

Trst. Na magistratu boče v ponedeljek velika dražba črne kotonine; žene magistratovih in tržaških slug dobe vsaka po dva metra za »firtoh žalosti« v spomin na veliki četrtek pret. tedna. Neprodane cunje se pošljejo v Rim revnim Italijanom v dar.

MEJANIČNA DELAVNICA
TRST, - Via S. Lazzaro št. 6. - TRST
(naspro. i hiše Salem)

Antona Škerl

skladište originalnih šivalnih strojev „Adrija“ iz Budimpešte in velocipedov najimunitnejših tvornic v državi in inozemstvu.

Šivalni stroji se zagotavljajo za pet let, a velocipedi za eno leto.

Jet. Kje se za popravo velocipedov, šivalnih strojev, motorjev na gas in na par itd.

DELAVNICA ZA LESKETEČE NIKELIRANJE

Skladišče vseh podrobnostij za velocipede in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Razprodaje, zamenjuje, izposojuje velocipede.

Vsakovrstni popravki ali naročbe izvršujejo se točno in hitro po nizki ceni.

Poslano.

Slavno uredništvo.

Ker se občno govori, da sem dopis o goriški žens. bolnišnici v 19 št. Vašega čenjenega lista pisala jaz, prosim naj slavno uredništvo blagovoli izjaviti, da omenjenega dopisa jaz nisem pisala in da Vašemu cenj. listu sploh ne dopisujem.

M. Čebiu.

Radovoljno potrjujemo, da M. Čebiu ni pisala onega dopisa in da ni vnobeni zvezi z našim listom.

Uredništvo.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni portlandski cement in hidravlično apno (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukšiču na Proseku.

Cene ugodne.

Bruni nova tobakarne ulica S. Martiri št. 12, prodaja znamke, koleke in pisarsko pripravo; dobi se tudi list „BRIVEC“.

Krčma

Trst ulica S. Marco št. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivaj: se tudi vedno mrzla jedila. Udani

Ant. Babič.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima 5.250.000 z alž. kapitala. *Asikuracije so znašale:*

Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. 66 milijonov 174.000 gld.

1, v zavarovanju na življenje 189 milijonov 459.000 gld.

POZOR!

Trst — ulica Giulia št. 25. — Trst.

Kdor želi biti dobro in točno postrežen z svežim in vsakovrstnim kolonijalnim blagom kakor: kavo, rižem, oljem, testenino, moko, milom, sirom ter raznovrstna fina vina v buteljkah ter sploh z vsemi jestvinami naj se obrne do podpisanege. — Pošilja tudi na deželo proti poštnemu povzetju. V mestu dobe na željo prosto na dom. Nadejaje se obilo obiska beleži udani

Vekoslav Plesničar.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrelih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v p slopju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, iz suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, cèvi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurški opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

ČUDEN FRAN

urur

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu enkrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v bližnji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 15. in 2. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

☛ Časopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvišjezna dneva politična vprašanja. Noben slovenski politik ne bi smel biti brez tega lista. ☛

Lastnik in urednik: Miloš Kamušič, odgov. urednik Ante Svava.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonialno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanajo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemale, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z železjem
Konjedic & Zajec
v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljšo štajersko železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cèvi, nagrobne križe. Tu dobim okove za pohštva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cemente in kmetijske stroje.

☛ Vse po najnižjih cenah. ☛

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prične knjžice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
"	1893	38.245,13
"	1894	49.741,66
"	1895	8.644,52
"	1896	125.448,27
"	1897	164.907,79
"	1898	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3,212,095 10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moka — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Odlikovani fotografski atelier

A. JERKIČ

Gosposka ulica št. 7. - GORICA - Gosposka ulica št. 7.

v hiši „Goriške ljudske posojilnice“.

☛ Novi, velikomestno urejeni atelier ☛

odgovarja vsem modernim zahtevam v tej stroki.

P. n. gg. državni uradniki in njihovi družinski člani dobe pri obstoječih cenah 15 1/2 rabat.

Brivec obiskal je nedavno Jerkičev fotografski atelier, v Gorici, kateri razpolaga z najprimernejšimi prostori, kar je glavno in najmodernejšimi pripravami za svojo obrt. Fotografije so tako naravno in fino prenešene, da se jih ne moreš nagledati. Ponosni smemo biti, da imamo v nas tako finega fotografa-umetnika. Slovenske družine naj nikar ne zamude obiskati Jerkiča. Njegove fotografije so najlepši spomin v slovenski hiši.

Izdaje in tiska tiskarna „Edinosti“ v Trstu